

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

denne virksomheds indgribende betydning for alle aspekter af samfundslivet og, som det er fremhævet i debatten, af de meget store beløb, som anvendes til formålet. Mit spørgsmålstegn gælder selve ledelsen af den samlede virksomhed, herunder programvirksomheden. Der findes verden over i samfund, som vi kan sammenligne os med, en række forskellige modeller, og jeg kan på baggrund af den aktuelle situation ikke umiddelbart føle mig overbevist om, at den gældende ordning er den bedst tænkelige eller den eneste, der passer til danske forhold.

Socialdemokratiets og SFs forslag.

Fra socialdemokratiets side er fremkommet et debatoplæg om en ændret sammensætning af radiorådet. Hr. Poul Dam har her i tinget fremlagt et lovforslag med en tilsvarende hensigt. Disse tanker må indgå i debatten. Jeg har som minister ikke taget stilling, heller ikke til det socialdemokratiske oplæg, hvorefter radiorådet indskrænkes til 7-9 medlemmer, medens der dannes et repræsentantskab på 40-45 medlemmer. De i folketinget repræsenterede partier skal efter oplægget udpege medlemmer af repræsentantskabet sammen med bl. a. amtsprogramudvalgene, men ikke af radiorådet, hvis medlemmer skal udpeges af Danmarks radios medarbejdere med to og af lytter- og seerorganisationerne ligeledes med to, medens de øvrige medlemmer skal udpeges af kulturministeren henholdsvis trafikministeren.

Man har i debatten navnlig hæftet sig ved, at vi på denne måde fik et regeringsstyret radio og fjernsyn. Jeg mener ikke, at dette er rigtigt, og jeg synes, at det er et sørgeligt og uacceptabelt tidens tegn, at vi er nået dertil, at der ikke mellem partier, der har siddet, sidder og kan komme til at sidde i regering, er tillid til, at en minister og en regering ville administrere en sådan bestemmelse med fuld respekt af det alsidighedskrav, som er grundlaget for alle handlinger på dette område.

Folketingets renommé må også indgå i vore overvejelser om sammensætningen af det styrende råd. Simple rationaliseringer som at indskrænke repræsentationen til de i finansudvalget siddende partier eller at lade radiorådsmandatet afhænge af det pågældende partis fortsatte repræsentation i folke-

tinget er derfor i sig selv næppe tilstrækkelige.

Det skulle følge af disse bemærkninger, at jeg ikke har til hensigt at fremsætte forslag om en hovedkuldts ændring af styreformen efter den gældende lov. Det ville være urimeligt ikke at afvente den ordinære revision af loven og derved vinde tid både til at iagttage udviklingen i den resterende periode af den gældende ordning og til at undersøge og overveje andre modeller.

Regionale programråd.

Et særligt problem inden for styreformen er den regionale medvirken. Ved 1973-loven indførtes de amtslige programråd som en nydannelse som et led i arbejdet for en øget decentralisering af Danmarks radios virksomhed. Dette var en værdifuld nydannelse, idet det må være et hovedpunkt i decentraliseringen af Danmarks radios virksomhed, at den lokale indflydelse får mulighed for at gøre sig mærkbart gældende, og det er derfor af væsentlig betydning, at ordningen kan fungere, så den føles tilfredsstillende både fra regional side og fra Danmarks radios side.

Jeg mener, at vi er på den rigtige vej, men jeg er bange for, at der er indbygget en række svagheder i ordningen, som den nu er. Rådernes opgave er defineret som den at følge programvirksomheden og at fremkomme med synspunkter på denne over for radiorådet, dvs. at rådene i virkeligheden ikke har nogen egentlig kompetence. Der er ikke givet regler for programrådenes sammensætning, som sikrer en vis ensartethed, og vi har derfor fået programråd, der arbejder på højst forskelligt grundlag i lokalrepræsentativ henseende.

Disse programråds placering og funktion hænger nøje sammen med dels Danmarks radios styreform, dels den fremtidige programstruktur. Uanset hvilken styreform vi måtte ende med at beslutte os for, mener jeg, at repræsentanter for de regionale programråd må have deres plads et sted i selve ansvarssystemet i stedet for blot at være udenforstående rådgivere, som de nu i realiteten er — trods megen god vilje på begge sider. Af en sådan veldefineret plads i systemet følger også, at der må fastsættes eller aftales nærmere regler for deres sammensætning. Under alle omstændigheder må den